

Κουρμούζακη, 14, III, 409
(εἰς λογ.)

Χίος

(18αι.)

1788-89

~~1800~~

« Ἀπείδανεν ὁ μαμαρὶτης Χίον, ἐχρηρολόνησαν Χίον
τῶν αἰρηθιάμων, τὰ νιν τῆς κορύντης, χωρὶς
τῆς δαναγιγίτου καὶ ἡ Χίον, οἱ οὐοῖς τὸ ἐξέχον μέγα
ἀγρὰι τοῦ μετ' οὐ καὶ ἄλλαν βιοτὰ καὶ αὐτομαλαβήθουν
ἄλλα, Χίον οὐοῖς τοῦ ἴδ' ἰδ' χτεῖ. ἢ τοβῶν, αὐτοῖς βω-
εὐδα καὶ βωοῦσαν ἐλ' βωοῦμα μετ' οὐ δὴ λα' ὀτρύν-
κατῆντον καὶ ὁ λα' ἐοχταν - μεχαρὰν, πρῶτον γορπ-
(δυντ' χτε - ὀτρύν)

χανόν- ἐμίνυν, ἐνδοξότατον μαχητήν- εὐεῖλον,
 προσημασμένον αὐτὸν Παναγιώτατον. Μαζὺ με-
 τὰ ἄλλοις ἰδωσιν οὐδὲ καὶ ἐνδοξότατον, πρὸς
 εὐδαιμονίᾳ δὲ αὐτῷ μνησθέντι παρὰ τοῦ Χίου προ-
 σφύζοντι, διὸ καὶ αὐτὸς εἶπεν ὁ Κτήριος Χανς.
 μετὰ δὲ ἐβαπτίσαν καὶ οἱ Χῆοι αὐτὸν
 παρὰ λόγον ἑταίρῳ ἑαυτῶν ὡς ἔστιν